

Anglie, jak ji neznáme - V.

Členové výpravy: Hospodyně

Dobrá duše naší výpravy se snažila vždy a za všech okolností, bez ohledu na místo a čas, vytvořit pro nás laskavé, milé, řekl bych rodinné prostředí. Pravda, občas jsme její zásluhou vyvolávali nelibou pozornost cestujících ve vlaku nebo turistů v různých destinacích, ale ať tak či tak, pocit bezpečí a starostlivé péče nám pomáhal překonávat nejrušnější tržny a složité situace, do kterých jsme vesměs zcela nevinně dostávali.

Péovala o nás systematicky na cestách, na které nám připravovala různé svačinky, sendviče a pochoutky, hlídala náš pitný režim (to bylo sice poněkud nadbytečné, ale neměli jsme to srdce PETky s vodou odmítnout) a dbala na dodržování hygienických předstávek, v domě si plně toho, že mnozí z nás jen s obtížemi zakrývali potíže s prostatou.

Její péče neumdlěla ani na základně. Ještě, že naše současné bývalé manželky či partnerky ten nevídaný servis nemohly sledovat. To by jakákoliv další naše osvětová výprava byla zahubena již v zárodku. Tyto detaily je ostatně možné dnes publikovat pouze proto, že mužské části výpravy již s největší pravděpodobností nehrozí, že by se mohly vyskytnout nějaké manželky nebo partnerky budoucí. Po tomto sdělení ostatně klesá pravděpodobnost podobných událostí tak jako tak.

Děvod je prostý – péče hospodyně byla tak dokonalá, že z naší mužské strany nebylo nutné o cokoliž žádat ani pohledem, čímž by došlo k naplnění přísloví, že nám splnila, co nám na očích viděla. Kdepak. Šlo o kvalitativně vyšší míru péče, která nevyžadovala z naší strany ani nonverbální komunikaci. Péče byla prostě dokonalá. Hostitelka v domě jasnoivě předem, co si máme přát a splnila tak naše požadavky ještě dříve, než vznikly.

Sami jsme se divili, jaké touhy v nás vstávají, a objevovali jsme své lepší já, dietní, klidné, prostě hříchu, a dokonce i hříšných myšlenek.

Naštěstí jsme měli pro tyto a podobné případy dostatečné zásoby slivovice a jiné etanolem obohacené nápoje, které nás přibíženě udržovaly ve stavu podmíněné přítomnosti.

Právě stav mírného obluzení nám umožňoval bez významných psychických poruch zdárně přežít řadu krizových situací, které nám zdejší podivné zvyky přinášely, zejména v dopravě.

Pokud jsme se přemisťovali na krátké vzdálenosti a naše Hostitelka byla v dosahu, vezla nás na místo určení svým automobilem. Hospodyně zaujala bez zaváhání místo evropského řidiče a chvíli hledala volant a ostatní ovládací prvky. K jejímu zděšení se mezitím spustil motor, protože Hostitelka zaujala místo anglického řidiče a nastartovala. Hospodyně se mlčky vyrovnávala s tímto brutálním kulturním rozdílem, ale jen chvíli. Asi po sto metrech jízdy se jala vykonávat funkci navigátora. Tato role se jí evidentně zalíbila, neboť po chvíli jsme si my, sedící vzadu, připadali jako na Rally England.

Hostitelka v roli řidičky zažívala perné chvíle. Navigátorka sice plně respektovala, že v této podivné zemi se jezdí vlevo, ale tím její aktuální adaptace na místní dopravní předpisy končila. Při odbočování vlevo křivěla hrůzou, neboť došla k názoru, že všechna ostatní vozidla mají přednost, naopak při jízdě doprava nadávala všem řidičům protijedoucích vozidel do vrahů a ignorantů, souasně točila svým fiktivním volantem a v nouzi se dokonce pokusila pomáhat řidičce točit volantem skutečným.

Jako pravý o?istec se ukázal být pr?jezd kruhovým objezdem – a že jich není v Anglii málo.

„Kam to jedeš? Doprava, vždy? máme jet doprava!“

„Pro? stojíš, máme p?ece p?ednost!“

„Kam se ten blbec sere?! Má po?kat, až projedeme!“

Role Hostitelky byla opravdu t?žká. ?eknete si, že to p?ece nebylo tak složité, sta?ilo by p?ece každý naviga?ní výrok negovat a touto negací se ?ídit. Ba ne, v?c je složit?jší.

Hospodyn? je žena, a má tedy jako všechny p?íslušnice n?žného pohlaví n?kolikrát siln?jší Varol?v most, nervové spojení levé a pravé hemisféry než muži. Nervové vzruchy a informace te?ou tedy mezi hemisférami snáze a v mnohem vyšších objemech, než je tomu u vývojov? zaostalých muž?. Tento hmatatelný znak ženské nad?azenosti umož?uje mimo jiné provozovat najednou n?kolik r?zných ?inností, nap?íklad zašívát džíny a sou?asn? ?íst ?asopis, sledovat televizi, d?ti, psa a manžela a telefonovat s kamarádkou. Takových výkon? není žádný muž schopen.

Jistou nevýhodou této nadp?irozené dovednosti je, že rychlost, objem a r?znorodost proudu informací zp?sobuje ob?as mírná zpožd?ní v prostorové orientaci, takže se stává, že žena ?íká vlevo a myslí vpravo ?i obrácen?. Není vylou?eno, že to je jeden z d?vod?, pro? je tak málo žen v politice.

Tento fenomén se projevoval i v naviga?ní rétorice naší Hospodyn?. Tak se stávalo, že n?které instrukce byly z hlediska britských dopravních p?edpis? kupodivu správné, což p?inášelo další komplikace p?i ?ízení vozu.

My vzadu, zcela vy?azení z komunikace a diskuse o trase, jsme se jen tiše modlili, aby se podobný efekt neza?al projevovat i v ?idi?ské praxi naší Hostitelky.

Ženy versus muži

Pokud se kdokoliv, a? již z jakéhokoliv d?vodu, ukájí nad?jí, že se tyto ?ádky stanou dokladem o genderové

nekorektnosti, bude fatálně zklamán. Všichni účastníci zájezdu jsou přesvědčení Evropané a plně souzní s posledními trendy v oblasti genderové politiky. Snad i pro svůj věk, který jim umožňuje hledět s nadhledem na některé emoční projevy zdánlivé odlišnosti mužů a žen, způsobené různými chemickými látkami, například feromony.

Uznávají v plné míře, že ženy a muži jsou, pomineme-li všeobecnou vývojovou mužskou zaostalost, naprosto stejní a jakékoliv zdánlivé odlišnosti jsou jen a pouze důsledkem staletí trvajících sociálních stereotypů. Zanedbatelné fyzické difference, v generaci -sátník například viditelně vyduťší břicha mužů, jsou pouze smutným dokladem výše uvedeného pravidla. Jde tu o následek celoživotního sociálně determinovaného stereotypu stravování a pitného režimu. Věříme pevně, že konzistentní evropská politika povede k likvidaci takových neodvratných rozdílů a že se ještě dožijeme toho, že břicha žen a mužů budou od sebe k nerozeznání.

Přesto se může stát, že se společenství žen a mužů rozdělí, pochopitelně naprosto náhodně, na dvě části. Nás tato situace potkala při rozhodování o dalším výletu. Ukázalo se, že je tu dvojnásobný zájem, jedni si přáli navštívit Londýn, druhí by raději vyrazili na další cestu mimo hlavní město.

Zastánci cesty do Londýna argumentovali krásou finanční metropole, historickými památkami, galeriemi a vůbec pestrostí města a jejich obyvatel. Odpůrci, vesměs ti, kteří již Londýn v minulosti navštívili, naopak připomínali, že reálný Londýn je symbolem konzumu a spotřeby, hnízdem prostopášnosti a smilstva, hazardu a spousty lidí, mezi nimiž se stejně do muzea nedostanete. Že je symbolem koloniální moci impéria, s jejímiž důsledky se dnes více než Londýn potýká právě naše milovaná kontinentální Evropa a ostatně i my sami. Propagovali anglický venkov, který si stále ještě zachoval rysy konzervativní anglické společnosti a pyšní se také mnoha zajímavými místy a památkami.

Ukázalo se, že pro takovou situaci je slovo kompromis prázdným pojmem a nezbylo, než se rozdělit. Jen čistě náhodou se stalo, že výprava do Londýna byla ženskou expedicí a bylo by zcela nekorektní domnívat se, že se tak stalo na základě silné touhy po nakupování a obhlížení butiků. Že to tak není, to ostatně jednoznačně potvrzuje účast Advokáta v této převážně ženské misi, který si potřeboval v rámci letních slev pořídit nějaké sportovní oblečení, nejspíše proto, aby po svých eskapádách na železnici poněkud zastřelil svoji totožnost. Oficiálně ovšem tvrdil, že chce fotografovat. Pro ne.